

[Vilhelm Rasmussen.]

holdt den 6. Maj — det staar i Folketingets Forhandlinger Sp. 5635. Der siger det ærede Medlem, efter at han har talt om, at hans Parti har medvirket til det Resultat, der foreligger:

„Det er det, der nu er sket, og jeg lykønsker den højtærede Minister til, at han har strakt Haanden saa langt ud, at det er lykkedes at naa til dette Resultat; thi der vil efter min Mening ikke blot blive en brugelig Lov ud af dette Lovforslag, men ogsaa en god Lov, som, brugt paa rette Maade, kan blive til Gavn for den danske Skole og derigennem for det danske Folk.“

Det er Hovedudtalelsen om det Forslag, der nu er til Behandling. Denne Hovedudtalelse stemmer jo fuldstændig med, hvad Venstres ærede Ordfører i det høje Landsting udtalte i sin Slutningsbemærkning om det Forslag, der er vedtaget med 3 Partiers Stemmer i Landstinget. Jeg skal ikke, da der er diskuteret saa meget om denne Sag, bede den højtærede Formand om Tilladelse til at læse et langt Stykke op, men jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at læse hans Slutningsudtalelser op — de findes i Landstingets Forhandlinger Sp. 1894. Af dem fremgaar det, at det ærede Medlem af Landstinget Hr. Stegger Nielsen har sagt om dette Forslag, naar det nu føres rigtigt ud i Livet:

„Sker dette — og jeg tvivler ikke derom —, da bliver Reformen det, den skulde være, en Reform, der betyder Lykke og Fremgang for den danske Skole, den danske Lærerstand og den danske Befolkning, og Rigsdagens store Flertal vil ikke komme til at fortryde — det vil man faa at se i Praksis, naar Loven kommer til at virke —, at man rakte denne Løftestang ud til Højnelse af Skolens vanskelige, men skønne og betydningsfulde Gerning.“

Dermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag her ved tredie Behandling.“

Jeg maa mene, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og hans Partifæller her i Folketinget havde tjent deres eget Parti bedst ved, naar man i Landstinget har stemt for Forslaget og ved sin Ordfører har udtalt sig saa rosende om Forslaget, ikke at stille Ændringsforslag her i Folketinget, for det er jo det samme som at sige, at det, der skete i Landstinget for Venstres Vedkommende, var nu alligevel noget, som var højest uheldigt.

Saadan maa jeg se paa det. Derfor mener jeg, at begge de ærede Partier, saavel Venstre som det konservative Folkeparti, har vist meget lidt politisk Dygtighed under Behandlingen af denne Sag; men til Trods for det kommer vi ved den højtærede Undervisningsministers Forhandlingsdygtighed til et Resultat, om hvilket jeg paa mit Partis Vegne — og jeg tror, jeg kan sige det paa Flertallets Vegne — har sagt, at det efter Omstændighederne er et godt Resultat, og at jeg maa betragte det, trods de Pletter, der er sat i Landstinget, som et meget betydningsfuldt Fremskridt for den danske Folkeskole. Ud fra denne Betragtning beder jeg endnu en Gang det høje Tings Medlemmer om at stemme imod samtlige Ændringsforslag og at stemme for Lovforslaget uden Ændringer.

Arnth Jensen: De Bemærkninger, der er faldet, siden jeg holdt min første Tale, er jo mange, og nogle af dem har været præget af en vis Feber, synes det mig. Særlig fra konservativ Side har man jo været ret voldsom i Formen — jeg synes, at det, man har fremført, knapt har svaret til de stærke Ord, man har brugt. Jeg skal imidlertid ved denne Lejlighed ikke komme ind paa alle Enkeltheder, men der er dog enkelte Ting, jeg ønsker at bemærke.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager var meget stærkt inde paa det forfærdelige, at der kunde vælges en Mand udenfor Sognegrænsen ind i en Skolekommission, Jeg kan fuldt ud bifalde den Maade, hvorpaa den højtærede Undervisningsminister tog dette Spørgsmaal. Maa jeg minde det konservative Parti og det ærede Medlem Hr. Vesterager, maaske i endnu højere Grad det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som jo var meget stærkt inde paa, at Forældreretten var noget af det, man stærkest maatte værne, om, at der er jo ikke saa faa Steder, hvor Børn fra een Kommune gaar ind i en Skole i en anden Kommune. Der er lige saa godt her som i Kirken noget, der hedder Sognebaandsløbere, og jeg kunde jo tænke mig, at Folk med samme Indstilling som de ærede Medlemmer, der her saa at sige maler næsten det værste paa Væggen, Folk af en bestemt kirkelig Retning, kunde ønske deres Børn hen hos en Lærer, som de vidste tilhørte den samme kirkelige Retning. Hvad er det saa, de ærede Medlemmer staar og taler om her? De fraskriver disse Forældre al Indflydelse paa, hvordan Skolen skal være. Jeg tror, at naar de ærede Med-